

Hist. 1599

PAVLI IO.
VII NOVOCOMENSIS EPISCOPI
Nucerini ELOGIA virorum bellica
virtute illustrium, ueris imaginibus
supposita, quæ apud Musæum
spectantur, in libros se-
ptem digesta.

Relectio Ricardi Augustiniani C. ad.

*Doctorum item uirorum ingenij monumentis illu-
strum ab Auorum memoria publicatis, at-
sero sumo comprehensa.*

H. Lucas Heydouch Prior

~~*As...*~~

BASILEAE,

M. D. LXXI.

Sub effigie Tristani Acunij Lusitani.

A C honi sta canitie uiridis adhuc sene
 tate, cultuq; nobilibus margaritis pi-
 sto, ac intermitente passim insignium
 gemmarum fulgore, supra quam dici
 posset ornatissimo Tristanum Acuniū Emanuelis Lu-
 sitaniae regis legatum uidimus, quū Flumentana por-
 ta praecunte elephanto in urbem inueheretur: Indica
 uictoriae suae trophaea ostentās, donaq; afferens Leoni
 Pōtifici, ut supremae Fortune decus praecleara magni
 numinis providentia ad felicitatem seculi collatū gra-
 tularetur, quando eum etiam tanquam sacrorū prin-
 cipem ritē creatū, religiose atq; suppliciter uenerari
 iubebatur. Munera fuere planetae, et pluuiiales, Dal-
 maticaq; uestes, unis solennibus sacris dicatae, quas in-
 numerabiles margaritae Phrygijs operib. intertextae
 mirabiliter adornabant. Prorex siquidem in India
 Tristanus multas sibi pretiosiores diuitias congesse-
 rat, praecclaris rebus cum grauitate praestantis inge-
 nij, tū bellicosa manu gestis: ad apertis scilicet aut in-
 stitutis Indicae negotiationis emporijs ultra Calecu-
 thum usq; ad opulentissima Cambaia, Narsinga, et
 Bégale regna: passimq; per oram amicitias iūxerat,
 tributaq; aromatuū imponens, ultra Gangem Lusita-
 ni nominis famam propagarat. His rebus gestis re-
 deuntem ad triumphū superantemq; extremum Ae-
 thiopiae promontorium, quod nautae Bonae spei uo-
 cant, rapidissimi Aquilones ultra circulum Antarcti-

rum tanta vi propulerunt, ut in uasto pelago longif-
 simi tractus terras adierit, quas non ingentis insule,
 uerum eius continentis immense regionis que ad Pe-
 rurana & Cuscana regna connectitur, esse crederet:
 quam nemo tamen præter eum hætenus inuenerit,
 non secus ac Magalano accidisse uidemus, qui per an-
 gustas quasdam fauces in occidentalem Oceanum cir-
 cuito toto terrarum orbe, stupenda navigatione pe-
 netrauit. Sed Elephanti aurea instratus stragula,
 & turrato ephippio Indos homines gestans in se ad-
 miratis populi ora conuertit, quæ extenta probosci-
 de eaq; nemini noxia, & passu ad modulos tibiarum
 temperato iocundissimè lasciuiet. Obstupuere in-
 tante molis bellua Romanus in primis populus, &
 suburbana gentes, tam docile ingenium, humanis-
 que adeò sensibus propinquum; quòd magistri sce-
 ptro ferreo imperantis uocibus parèret, uenerariq;
 principem & augustiore habitu homines certo ge-
 stu uideretur; circumfusæq; puerorum turbe adu-
 lari didicisset. Ceterum Elephas publicæ hilaritatis
 oblectamentum, uix toto biennio Romani coeli lu-
 cem uel diuersæ passionis intemperiem perferre po-
 tuit; quum fluente aluo paucissimis diebus interiret.
 Eius mortem plebs tota non secus ac incomparabilis
 ciuis diu luxit, quòd communis omnium uoluptas
 que ad famam dignitatèmq; Urbis pertineret, im-
 maturo alioquin uiuacissimæ bestie interitu, cre-
 pta uideretur. Ob id Leo Pontifex non obscure præ-
 properis extincti fati subiratus, ut populi desfi-

derium, quanquam inani pictura solatio deliraret,
 Elephantum simillima effigie mensuraq; membrorum
 iuxta turrem Vaticanæ portæ pingi iussit, cui & hoc
 quoq; Epigramma inscriptum est.

Beroaldi Iunioris.

Monte sub hoc Elephas ingenti contegor ingens,
 Quem rex Emanuel deuicto Oriente, Leoni
 Captiuum misit decimo: quem Romula pubes
 Mirata est, animal non longo tempore uisum
 Vidit & humanos in bruto pectore sensus.
 Inuidit Latij sedem mihi Parca beati,
 Nec passa est ternos domino famularier annos.
 At quæ sors rapuit naturæ debita nostræ,
 Tempora, uos superi magno accumulate Leoni.

At rex Emanuel ad extendendam subactæ ab se In
 diæ laudem dignum fama sua ratus, si recentis mune
 ris gratiam nouo munificentie officio cumulareret, rhi
 nocerontem etiam misit, qui ex itinere longissimæ na
 uigationis, in littus prouinciæ Narbonensis exposi
 tus, insigni Gallie spectaculo fuit. Erat hæc bellua
 paulò humilior elephanto, si altitudinem spectes,
 sed longitudine propè par, nostratis bubali formam
 referens. nam ungulas habet bisulcas, uerùm tergo
 re buxei coloris, eoq; ab impenetrabili duritie dupli
 cato, tanquam perpetuo thorace protegitur; arma
 turq; pedali osseo cornu supra nares eminente, quo
 ferire sub utero, atq; transfodere elephantem pecu
 liarem

liarem suum & internecinum hostem solet, si tamen
 iniecta ad collum & ocysimè strangulantis probos-
 cidis uim effugiat; nam in cōgressu perpetuæ simul-
 tati, aut parta uictoria, aut certè decora morte satis-
 facit. Sed hanc inusitata feritatis belluam, quæ in are-
 na Amphiteatri elephanto ad stupendum certamen
 committi debuerat, Neptunus Italiae inuidit, & ra-
 puit, quum nauigiū quo aduehebatur, Ligusticis sco-
 pulis illisum, impotentis tempestatis turbine mersum
 periisset: eo grauiore omnium dolore, quòd bellua
 Gangem & Indum altissimos terræ patriæ fluuios
 tranare solita, in ipsum littus supra portum Veneris,
 uel arduis saxis asperrimum enatare potuisse crede-
 retur, nisi compeditus cathenis ingentibus, nihil pro-
 ficiēte euadendi conatu superbo maris Dea cessisset.
 Ferunt hunc rhinocerotem, quum ab Oceano Vlyx
 ponēsi in portu exponeretur, aspectu atq; odore suo
 elephantum Romano grandiozem, qui tum erat in
 Regia, usq; aded truculenter terruisse, ut elephas ipso
 naturæ miraculo præcipuus hostis, concepto incre-
 dibili pauore, septum caueæ ferreis ingētibus elatris
 permunitum, humerorum et capitis præcipiti impul-
 su perruperit, & in longam se proripiens fugam, ter-
 ribiliq; berritu edito, stridens & furens cuncta obuia
 prostrauerit. Vtriusq; belluæ imagines ex uera natu-
 raliq; magnitudine picturis expressæ, in ipso Musæi
 nostri atrio spectantur, cum hac inscriptione singulis
 uersiculis animantium naturam demonstrante.

*Humanos Elephas retinet sub pectore sensus,
Rhinoceros nunquam uictus ab hoste redit.*

Antonij Sanfelicii de Rhinocerote.

*Rhinoceros ego sum fusco deuectus ab Indo
Hinc, ubi uestibulum lucis portæq; dici,
Hesperia classem ascendi temeraria uela,
Ausa novas terras, aliumq; inuisere solem.
Spectarat quondam urbs nostros in munere circi
Congressus, hostemq; elephantum obiecit arena.
Hic patrias iras, eternaq; prælia mecum
Exercet fidens immani corpore moles.
At loriceamur triplici nos tergo, et arma
Præualidus mucro, atq; inuicta cuspide cornu.
Ipse cadit Barrus, dum telum figitur aluo,
Expugnat uires stultas prudentia solers.*

PAVLI